

Åbent brev til Aalborg Byråd: Stop udhulingen af specialområdet – en kortsigtet besparelse med fatale konsekvenser

Dette åbne brev er skrevet af ren og skær nødvendighed. Vi sender det, da vi ikke har haft mulighed for at afgive et egentligt høringssvar eller på anden vis er blevet hørt. Vi havde håbet på, at der i det mindste ville blive afholdt et borgermøde, og vi må understrege, at vi oplever denne proces som decideret uordentlig.

Vi vil ydermere kritisere den tidsramme, budgetforhandlingerne foregår under. Den stiller os i en nærmest umulig position i forhold til at indgå i en saglig debat og dermed adressere den grundlæggende manglende forståelse for specialskolernes virke – og for den samfundsmæssige opgave, vi løser for Aalborg Kommune.

Samlet set er vi ganske vist ikke mange medarbejdere, elever eller forældre sammenlignet med almenområdet. Men konsekvenserne af de foreslåede budgetbesparelser og takstreduktioner vil få en enorm indvirkning på den kvalitet, vi hidtil har kunnet være stolte af at tilbyde nogle af Aalborg Kommunes mest sårbare familier.

Konsekvenserne af tidligere og kommende besparelser

Sidste år blev vi ramt af en besparelse på 5 %, som vi i dagligdagen tydeligt mærker konsekvenserne af. Vi har ikke den samme tid til den enkelte elev som tidligere, hvilket går direkte ud over muligheden for at støtte dem i både deres faglige udvikling og deres trivsel.

Vi har en meget blandet elevgruppe. Vi har elever, der kommer til os i løbet af deres skoleforløb – ofte efter lange, svære forløb med massiv skolevægring. Det kræver et enormt arbejde at få disse elever tilbage i trivsel og udvikling, men med den rette hjælp kan de ofte komme videre i uddannelsessystemet. Samtidig har vi en gruppe elever på et tidligt udviklingstrin. De har brug for, at vi arbejder med helt basale færdigheder som at spise, dække bord, personlig hygiejne og kommunikation. Det handler om deres livsduelighed, selvstændighed og fremtid, men tiden til dette arbejde er allerede presset.

Alle har ret til undervisning – også på tidligt udviklingstrin

I forlængelse heraf stiller vi os stærkt kritiske over for forslaget om at udskifte lærere med pædagoger for netop eleverne på tidligt udviklingstrin. Dette vidner om et uddateret menneskesyn og manglende forståelse for opgavens kompleksitet.

På vores specialskole er vi dybt afhængige af et stærkt tværprofessionelt samarbejde. Pædagogerne er uundværlige mestre i at understøtte børnenes sociale, personlige og sansemotoriske udvikling. Men lærerne har den specifikke didaktiske uddannelse, der kræves for at tilrettelægge og gennemføre *undervisning*. At fjerne

lærerne fra denne gruppe reducerer reelt deres skoledag fra et undervisningstilbud til et pasningstilbud. Vi har brug for *både* den lærerfaglige og den pædagogfaglige vinkel for at lykkes.

Elevernes trivsel er på spil – og kommunens eget regnestykke hænger ikke sammen

På en specialskole arbejder vi med børn og unge, hvis behov rækker langt ud over traditionel undervisning. For mange af vores elever er relationen til en kendt og tryk lærer, pædagog eller pædagogmedhjælper selve forudsætningen for, at de overhovedet kan være i skolen, lære og deltage.

Det tager tid og kontinuitet at opbygge den relation. Det kræver voksne, der har mulighed for at være tæt på barnet, aflæse signaler, forebygge konflikter, understøtte kommunikation og hjælpe barnet med følelsesregulering. Dette er ikke en "ekstra indsats" – det er en grundlæggende forudsætning for det pædagogiske arbejde med børn med autisme.

Det klinger derfor hult, når kommunen i selvsamme budgetmateriale beskriver behovet for netop en "håndholdt indsats", der skal skabe tryk, genopbygge skoletilknytning og sikre tæt voksenkontakt, mens forslagene samtidig lægger op til *færre* medarbejdere. Det regnestykke hænger ganske enkelt ikke sammen.

Når antallet af medarbejdere reduceres, forsvinder børnenes behov ikke. Tværtimod resulterer det i mistrivsel, som for disse børn kommer til udtryk gennem voldsomme belastningsreaktioner, fornyet skolevægring og selvskade.

Et arbejdsmiljø under massivt pres

Når eleverne mistrives, rammer det arbejdsmiljøet hårdt. Børn i dårlig trivsel bliver oftere udadreagerende, hvilket skaber utryk. Samtidig er personalegruppen presset af utryk for fremtiden og frygt for fyringer.

Det mest opslidende er dog den faglige utilstrækkelighed – stressen over at vide, hvad børnene har brug for, men ikke længere have rammerne til at udføre arbejdet ordentligt. Det er dybt utilfredsstillende og resulterer allerede nu i sygdomsmeldinger på grund af stress. At spare her er et kviklån, som i sidste ende betales tilbage med renter på socialområdet og i psykiatrien.

Vores appel til Aalborg Byråd er derfor:

- at forkaste de foreslåede yderligere besparelser på specialskolerne
- at sikre et fagligt forsvarligt antal medarbejdere omkring eleverne
- at fastholde det nødvendige tværprofessionelle samarbejde mellem lærere, pædagoger og pædagogmedhjælpere

- at inddrage medarbejdere, forældre og fagprofessionelle reelt i beslutninger om specialområdet
- at forholde sig til de arbejdsmiljømæssige konsekvenser af besparelserne
- at undersøge de langsigtede konsekvenser for børn, familier og kommunens øvrige områder, før der gennemføres yderligere reduktioner.

Med venlig hilsen

MED-Udvalget på Humlebakkeskolen